

sten enhver Udgiftsbranche sin særlige Ligning; denne Ligning fordeles paa forskjellige Stattegrundlag, og det i forskjellige Forhold. Forslagsstilleren foreslaaer nu, at $\frac{1}{4}$ af alle Communeris Skatter skal ligned paa Grundarten, og af de $\frac{3}{4}$ skal, indtil en Indkomstskatlov udkommer, den ene Fjerdedeel ligned paa Naringen og de $\frac{3}{4}$ paa Formue og Leilighed. Jeg troer, at dette med meget ringe Modification kan føre til en overmaade simpel og henstgtsmæssig Ordning af dette vigtige Forhold. Jeg troer imidlertid, at en fluctuerende Skat paa Grunden er et stort Onde, fordi i Virkeligheden enhver som helst Grundrente er en Medieendomsret for den, som oppebærer samme, ligesom enhver Skat i en fast Eiendom ved ethvert Kjøb og Salg tages saa væsentligen i Betragtning, at enhver Redfættelse i Virkeligheden er en Gave og enhver Forhøielse kommer en Confiscation temmelig nær. Jeg troer derfor, at det vilde være henstgtsmæssigt at convertere den nærværende Grundtaxt, efter en Revision, hvorved de Tid efter anden opstaaende Misforhold saavidt muligt rettedes, til en fast aarlig Afgift, hvilket naturligtvis ikke udelukker, at der f. Ex. hvert 25de Aar var en periodisk Revision af et saadant Kastaster, paa samme Maade som det fra Tid til anden skeer med den egentlige Matricul; men at derefter hele Resten blev lignet paa en Maade, som hos os er vel bekendt, og i hvis Udøvelse vi have en stor Øvelse, nemlig efter Formue og Leilighed. Jeg anseer det nemlig ikke for muligt at tilveiebringe nogen egentlig væsentlig Communeindtægt af den indirecte Beskatning; thi for Communen at indføre en Accise, efter at Staten selv har opgivet den — og som bekendt er en saadan Detroi en af Communeris største Indtægter i flere andre Stater — kunde aabenbart ikke gaae an, og igjennem Møllere, Bryggere og Slagtere o. s. v. at beskaffe enkelte af de større Forbrugsgjenstande vilde jeg idetmindste ansee for meget uhensigtsmæssigt. At bevare Naringsskatten som en særskilt Skattebasis forekommer mig heller ikke nødvendigt, da den aabenbart i hele sit Væsen falder sammen med Formue og Leilighed. Derimod indeholder netop Fastfættelsen af Naringsskatten en overmaade hensigtsmæs-

sig Maade at beregne Skatten paa, idet der fastsættes, saaledes som det kaldes her i Kjøbenhavn, visse Naringsportioner, og i Provinds-Kjøbstæderne visse Naringsskillinger. Jeg troer, at det navnlig i vore smaa Kjøbstæder, hvor Folk kjende hinanden og hinandens Forhold saa nøie, ingenlunde vil være uoverskommeligt at udtrykke enhver enkelt Borgers Evne til at bidrage til Communeskatten ved et Tal, som blot angaaer deres relative Skatteevne, uden Hensyn til, hvor meget Enhver derefter vilde komme til at svare i Penge. Naar der da var tilveiebragt en saadan personlig Matricul, saa at Enhver vidste, hvor mange Skattefillinger han var værd, men ikke, hvad en Skattefilling gjaldt, saa vilde derved være givet Grundlaget for den Skattefordeling, der skulde tilveiebringe, hvad der foruden Indtægten af alle Communeris Activer og foruden Grundtaxten behøvedes for at dække Aarets Udgifter. Man behøvede da kun at dividere Antallet af alle Skattefillinger i det Beløb, der hvert Aar maatte tilveiebringes, for at udfinde Værdien af hver Skattefilling og at multiplicere den saaledes udfundne Værdi af Skattefillingen med det Antal af Skattefillinger, hvortil enhver enkelt Borger var ansat, for at udfinde, hvad han havde at svare. Jeg skal kun bemærke, at, hvis dette System, som ikke noget Nyt, ikke er min Opfindelse, men i Govedtaanken er det, som i langsomme Tid netop er skeet med Hensyn til Naringsskattens Fastfættelse, først var kommet i Brug, saa troer jeg tillige, at man deri havde fundet Former, hvorefter en Indkomstskat vil kunne paalægges og lettelig kunne fordeles i Communerne. Jeg mener saaledes, at Forslaget har gjort et meget væsentligt Skridt til at bringe Simpelhed og Orden ind i det communale Regnskabsvæsen; og forsaavidt der er ført stor Anke over, at med Hensyn til Landcommunerne kun $\frac{3}{4}$ skulde ligned paa Hartkornet og $\frac{1}{4}$ paa Formue og Leilighed, skal jeg bemærke, at det vil føre paa Formue og Leilighed en langt større Deel af den hele Skattepligt end det, idetmindste i den mig nærmest bekendte Deel af Landet, hidtil har været Tilfældet, uagtet det er ganske vist, at Fattig- og Skoleffatten er den største Skat, og at den efter Lovgivningen skal for-